

emcdda.europa.eu

REZUMAT — EXTRAS:
INFRAȚIUNI ÎN LEGĂTURĂ CU DROGURILE: STABILIREA PEDEPSELOR ȘI ALTE REZULTATE

Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie
Raportului anual 2009: situația drogurilor în Europa
Embargo: 10:00 CET — 05.11.2009

Introducere

Pedepsele pe care le primesc infractorii pentru încălcarea regimului drogurilor pe întreg teritoriul Uniunii Europene sunt examinate pentru prima dată în prezentul „Extras” ⁽¹⁾. Analizând statisticile celui mai recent an, prezentul raport încearcă să răspundă la întrebarea: care este cea mai probabilă consecință pentru un infractor după ce acesta este arestat de poliție pentru o infracțiune de consum sau deținere în vederea consumului sau de furnizare sau trafic de droguri, în temeiul legislației în materie de droguri?

Pedepsele pentru utilizatori și traficanți

- Aproximativ 17 țări au raportat diferențieri între pedepse, separat în funcție de tipul de infracțiune: pentru consum propriu și oferire de droguri.
- Tipurile de pedepse (de exemplu, închisoare, amendă, muncă în folosul comunității) la care au fost condamnați infractorii la regimul drogurilor au fost raportate separat pentru infracțiuni de consum propriu și infracțiuni de furnizare de droguri, de către 13 din cele 26 de țări.

Neînceperea urmăririi penale

- Douăsprezece țări au putut furniza date privind numărul respingerilor oficiale sau neoficiale ale cazurilor de către poliție sau procurori, în timp ce alte cinci țări au furnizat un oarecare indiciu referitor la aceste cifre. Opt țări nu au prezentat niciun indiciu privind numărul acestor rezultate „minore”.
- Într-o comparație orientativă utilizând statisticile prezentate de șase țări, proporția rezultatelor pentru care nu sunt înregistrate date ar putea varia de la 25% la 90% din infracțiunile la regimul drogurilor în anul anterior.

Tipuri de pedepse primite

- Pentru infracțiunile de consum propriu, **Republica Cehă, Danemarca, Germania, Franța, Letonia și Țările de Jos** ar fi emis cel mai probabil o amendă; **Polonia și Croația** ar fi emis cel mai probabil o pedeapsă cu închisoarea cu suspendare, iar **Italia, Austria, Portugalia, Slovacia și Regatul Unit** au raportat în mod predominant avertismente sau procese suspendate.
- Mulți utilizatori arestați de poliție nu ajung în instanță, însă o mică parte din cei care sunt condamnați în instanță pentru utilizare sau deținere ajung direct la închisoare. Recidivele frecvente ale infractorilor la regimul drogurilor — până la 60% potrivit datelor limitate disponibile — ar putea explica unele dintre aceste sentințe.

(¹) Exactitatea comparațiilor este limitată de diferențele dintre: definițiile și terminologia utilizată; sistemele de colectare a datelor și unitățile statistice și normele de înregistrare ale acestora. Mai multe detalii sunt disponibile în „Extras” și anexa online la acesta.

- Pentru infracțiunile de furnizare, pedeapsa cu închisoarea a fost emisă mai des decât alte sancțiuni. În **Republica Cehă, Germania, Portugalia și Slovacia**, majoritatea pedepselor cu închisoarea au fost suspendate. Două state membre (**Țările de Jos, Regatul Unit**) au emis ordine judecătorești privind munca în folosul comunității pentru peste 10% din persoanele condamnate pentru infracțiuni de furnizare de droguri.
- Chiar și în cazurile în care tipurile de infracțiuni nu au fost separate în datele naționale, fiind comparate proporțiile pedepselor pentru toate infracțiunile, era evident că amenziile erau utilizate frecvent în **Irlanda, Luxemburg, Ungaria și Suedia**, spre deosebire de utilizarea pedepsei cu închisoarea cu suspendare, care era predominantă în **Bulgaria și România**.
- În urma comparării a trei țări cu sisteme juridice, contexte culturale și modele de consum similare, **Finlanda** a raportat cea mai mică proporție de pedepse cu închisoarea emise pentru infracțiuni minore la regimul drogurilor, în timp ce **Suedia** a utilizat mai mult pedepsele imediate cu închisoarea pentru infracțiunile mai grave, iar **Norvegia** a utilizat mai mult ordinele judecătorești privind munca în folosul comunității.
- Doar **Irlanda, Ungaria, Țările de Jos, Polonia și Regatul Unit** au raportat utilizări semnificative ale ordinelor judecătorești privind munca în folosul comunității — în majoritatea rapoartelor referitoare la consecințe, acest tip de sancțiune apare extrem de rar.

Dimensiunea pedepselor primite

- Treisprezece țări au raportat durata pedepselor cu închisoarea emise, deși nu întotdeauna în formate comparabile direct. Unele țări mai mici au raportat toate pedepsele individuale emise pe parcursul unui an, în timp ce țările mai mari au raportat o „medie”.
- Pedeapsa medie cu închisoarea pentru infracțiuni de consum sau deținere de droguri variază, între țări, de la o lună la 29 de luni.
- Pentru infracțiuni de furnizare de droguri, mediile variază, de la o lună pentru vânzări minore, la 38 de luni pentru infracțiuni grave de trafic.
- Prin comparație, pedepsele cu închisoarea de lungă durată au fost rare. Statisticile vin în sprijinul ipotezelor potrivit cărora în Europa există puțini „baroni ai drogurilor”, iar aceștia sunt mai dificil de condamnat decât furnizorii mai mici, cu vizibilitate mai mare.

Tipuri de droguri implicate

- Tipul de drog care a condus la pedeapsa în cauză a fost raportat doar de **Republica Cehă, Cipru, Țările de Jos, Portugalia, Slovacia și Regatul Unit**. Aceste statistici limitate arată totuși că pedepsele au fost diferite în funcție de tipul de drog, chiar și în acele țări în care drogurile au același statut juridic. Aceasta sugerează că judecătorii percep diferențe în nivelul prejudiciului sau gravitatea asociată cu diferitele droguri altele decât oricare prevăzute în legislație.

Înlocuirea pedepselor cu tratamentul sau consilierea

- În pofida faptului că în întreaga Europă există sprijin politic unanim pentru înlocuirea pedepselor pentru dependenții de droguri cu tratamentul medical, 14 din cele 26 de țări nu au raportat niciun fel de statistici referitoare la astfel de rezultate.
- Un aspect esențial pentru planificarea politicilor este că va fi imposibilă calcularea ratelor de succes ale intervențiilor prin tratament, dacă numărul total al persoanelor care sunt supuse tratamentului nu este înregistrat.

Un posibil instrument de evaluare

- Cel mai recent plan de acțiune al Uniunii Europene referitor la droguri face apel la statele membre să „asigure evaluarea continuă a politicii în domeniul drogurilor”. O evaluare a procesului, utilizând statisticile referitoare la stabilirea pedepselor și alte consecințe pentru a înțelege modul în care au fost puse în aplicare modificările de ordin juridic, ar fi un pas relativ simplu, dar vital către un astfel de exercițiu. Evaluarea ar permite țărilor să înțeleagă modul în care majoritatea infractorilor părăsesc sistemul judiciar și dacă aceștia urmează în continuare rutele pe care legiuitorii le intenționează, sau altele. Evaluarea ar putea contribui, de asemenea, la măsurarea eficacității și eficienței sistemului.